

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Detsember 2013

Tulevikku vaatav direktor

Intervjuu direktor Sirje Renteriga

Kuidas Teist sai Abja Gümnaasiumi direktor?

Aastal 2003 tulin Abja Gümnaasiumisse õppealajuhatajaks. 2006 sai minust esmakordselt direktori kohusetäitja, teist korda 2013 jaanuaris. Sain aru tõsiasjast, et sellest õppeaastast tuleb direktorina jätkata.

Missugused probleemid ja raskused on Teie töös?

Kõige suurem raskus on vastutus kõigi ja kõige ees! Pean hea seisma selle eest, et õpilased, õpetajad ja lapsevanemad oleksid rahul koolis toimuvaga.

Kuidas saab kool hakkama ilma huvijuhita?

Praegu teevad huvijuhi tööd kaks õpetajat, kõik planeeritud üritused toimuvad. Olen õpetajatele väga tänulik, kes abistavad ja toetavad!

Missuguseid traditsioone ja üritusi tuleks jätkata ning mida me võiksime uuendada?

Sellel teemal oleme õpetajatega arutlenud. Kindlasti tuleb alles jätta maastikumäng, aga veidi uuendada! Ennast on ammendanud ABJA ÕPETAJA valimine, siin oleme juba muutmise teel. Jätaks alles raadiosaated, luuleõhtud, matemaatikavõistlused, teisiti tuleks teha keelepäevi! Arvan, et minu taasalgatatud mälumängud ei ole ennast veel ammendanud.

Mis on Teie jaoks õpilasele olulisem, kas õpimine või huvitegevus? Miks?

Kool on siiski õppimise koht, aga on tore, kui saab tegelda ka muude huvitavate harastustega pärast tunde.

Õpilased ootavad uusi remondituid klassiruumi 1. ja 2. korrusel, samuti sobivat mööblit. Millal see võiks juhtuda?

Eelmises arengukavas, mis lõpeb 2013, oli planeeritud tööõpetuse klasside ja uue spordihoone rajamine. See on täidetud. Järgmise kooli arengukavasse, mis kestab 3 aastat, saab kindlasti antud objektid sisse kirjutatud ja koostöös koolipidajaga tuleb jõuda ka teaduni.

Foto: Keijo Koort

Direktor Sirje Renter

Millal valmib ujula?

Koolipidaja sõnul saavad lapsed oma ujulas ujuda järgmise aasta algul!

Miks peaks Abja kool oma tööd jätkama?

Ammuste traditsioonidega kool ei saa kaduda!

Kui pikk on Teie tööpäev?

Mulle meeldib alustada tööd vaikselt, veel veidi unises koolimajas, olen kohal 7.15. Õnneks on ka õppealajuhataja varane ja saame päeva planeerida ning läbi arutada enne õpetajate saabumist. Tööaeg sõltub konkreetselt päevast. Olen koju jõudnud ka kell kaheksa, kuid need on erandid. Tavaliselt lõpetan nelja paiku. Tahan jõuda mingil hetkel selleni, et koju paberitööd kaasa ei võta!

Missugusena Te näete Abja kooli kümne aasta pärast?

Kindlasti on siis klassiruumid ja mööbel uuendatud. Koridorid heledates värvitoonides ja aulas kokkulükatavad toolid, mida jagub kogu kooliperele ning külalistelegi. Mängude väljak ja kooli staadion kaasaegselt renoveeritud.

Kuidas maandate pingeid ja kasutate oma vaba aega?

Kui mind on väga ära vihastatud, siis lähen kuuri puid lõhkuma, aga õnneks juhtub seda harva! Kõik negatiivsed emotsioonid jätan kuuma sauna kaseviha sisse või paiskan need õhku, kui käin keppidega kõndimas mõned kilomeetrid.

Võtan kehast pinged maha üks kord nädalas L. Menningu juhendamisel võimlemisrennis. Suudan koolimured hetkeks unustada, kui viibin lastelaste seltsis.

Pikad pimedad õhtud on loodud selleks, et raamatumaailma sukelduda, meeldivad suurepärase luuleraamatud, millest leiab kosutust väsinud hingele. Praegu olen lõpetamas oma vanaemale pühendatud väikest mälestuste kogu, mille kingin talle sajandaks sünnipäevaks. Kui kultuurinälg väga suureks läheb, sõidan Tallinnasse või Tartusse ja külastan teatrit, teinekord kunstinäitust.

Intervjueerisid
Krete Allik
Katriin Allik
Xklass

Rebaste ristimine 2013

Paneme kleidi selga. Läks. Läheme kooli. Korras. Koolis meenus, et unustasin kleidi alla panna retuusid ja sellepärast võis tunduda, et mul poleks justkui aluspükse jalas. Pöördusin oma murega jumala poole. Tema soovitas mul laenata Martini lühkareid. Täpselt nii ma ka tegin. Libistasin need endale jalga. Olek muutus palju hubasemaks. Kohe, kui riietusruumist tagasi õue jõudsin, soditi mu nägu markeriga ära. Väga vajalik asi. Peale seda saime maitsta väga huvitavaid jooke. Väga võluva maitsega joogid olid. Hiljem tuli aga suunduda tundidesse. Kohe esimeses tunnis mõistsin, et kleidiga koolis olemine on isegi minu jaoks tibia liiga järsk, aga sain kuidagi hakkama.

Vahetundides tegutsesime nii aulas kui ka võimlas. Meenub üks mäng, kus pidime kõik selili heitma. Esimese venna kõhule pandi münt ning teine kutt pidi talle põhimõtteliselt peale ronima. Igatahes, kahekesi koos tuli end nii ümber pöörata, et münt maha ei kukuks. Välja paistab see täpselt nagu tavaline aelemine. Alguses mõtlesin sügavalt, kas tahan sellisest üritusest osa võtta, aga kuna

oli rebaste päev ja kuna olin sattunud kahe kena tüdruku vahele, tegin meelsasti erandi. Teine mäng toimus võimlas. Alguses pidime võtma lonksu mingit järjekordset fantastilist jooki ning seejärel jooksma võimla teise otsa ja seal ennast kümme korda ümber mingi pulga keerutama. See keerutamine kiskus veidi ära. Tagasiteel mina joosta ei suutnud, kukkusin üsna kähku pikali maha.

Edasi viis tee meid kiriku juurde. Pidime seal kukerpallitama ja kummikinnastesse tehtud aukudest piima imema. Meie meeskond oli selles väga osav. Peale võistlust otsustasime Silveriga, et piima jäi väheks. Leidsime pooliku paki lehmajooki ning libistasime selle kiirelt mahutisse. Järgmisena liikusime järve äärde. Seal erilised mälestused puuduvad. Sai vaid korra ujumas käidud.

Järgmine ja kõige tähtsam peatus oli kultuurimaja juures. Nimelt anti selline ülesanne, et keegi (Jüri) andis meile jututeemad ja pidime sellel teemal põhimõtteliselt suvalist juttu rääkima, peasi et tekst ei katkeks. Ainsa poisi ja poolkogenud jutumeistrina tundsin ennast üsna kindlalt. Konkurendid

langesid ükshaaval, kuni jäime alles mina ja Krete. Nüüd juhtus aga midagi müstilist. Mul sai tekst otsa ja Krete lükkas võistluse kinni. Olin hämmingus ning soovisin nutta, aga kuna päeva lõpp oli lähenemas, otsustasin siiski nutmisest loobuda. Peagi oli see tore päev läbi.

Oli tõesti vahva päev, millele järgnes igati rahulik öhtupoolik. Igatahes, oli tõesti täiesti mahlane kogemus.

Rebane
Kevin Kallas
X klass

Foto: Keijo Koort

Tänavu saab tõesti möödunud üritust nimetada rebaste ristimiseks, mitte retsiks. See oligi meie kui korraldajate eesmärk. Andsime juba möödunud õppeaastal kooli juhtkonnale lubaduse, et lahendame olukorra oma-moodi.

Rebasekutsikate päev sai alguse koolis ning seejärel suundusime edasi linna, kus olime ette valmistanud erinevad peatuspunktid ülesannetega. Esimeseks puhkekohaks oli koguduse maja, kus mängisime erinevaid mänge ning kaotajatest koostasime võistkonnad, kes pidid ülesandeid lahendama. Seejärel suundusime järve äärde. Seal ootas rebasteid ees veetest. Test oli veepidavuse kontrolliks- valasime jalanõud vett täis ning neid ei tohinud terve ürituse vältel jalast võtta. Meie õnneks kandis enamik rebastest kummikuid.

Kolmandasse kohta liikudes tegime vahepeatuse Konsumi parklas tibutantsu tantsides. Kultuurimaja juures jagunesid ristitavad vastavalt humanitaar-, reaali- ja sisekaitse suunale kolmeks. Sisekaitsealased jooksid teatejooksu, kus teatepulgaks oli kala, reaalsuuna õpilased mõõtsid 30 cm pikkuse joonlauaga kultuurimaja esise külje ja humanitaaralased lõbustasid meid kõiki improteatrit tehes. Neljandaks ja viimaseks kohaks oli lasteaiaga tagune laululava, kus rebased näitasid oma lauluoskusi. Laulud lauldud, suundusime Mulgi mehe juurde vannet lugema.

Vanne ise oli järgmine:

Mina, väike ja alandlik rebane, vannun, et lga kell olen valmis aitama 11ndikke nii füüsiliselt, moraalselt kui ka majanduslikult. lgal öhtul palvetan, et nendega midagi halba ei juhtuks.

Möödudes neist koridoris, vaatan alandlikult neile otsa ja kummardan.

Söögivahetunnil annan kasvõi toidu oma taldrikust, et meie jumalad kõhu täis saaksid. Kui peaks juhtuma, et puhvetis seisab järjekorras 11ndiku ees, lasen alati ta endast ette. Kui mõni meie jumalatest on kurva moega, siis teen kõik, et tal tuju heaks muuta.

Teen kõik, et nad lõpueksamitest läbi ei kukuks.

FB-s panen ta pildile ALATI LAIG!!!

Kui 11ndik ütleb, et "hüppa" siis ma küsin "kui kõrgele?"
Kui 11ndik minu käest midagi küsib, siis ma ei mõtle, vaid kohe ütlen.

Luban, et edaspidi reageerin ainult oma ristimele ja kinnitan seda sügava kummardusega käskijate ees!

Ristija
Karolin Jürise
XI klass

Foto: Keijo Koort

Foto: Eliise Vainurm

Foto: Eliise Vainurm

Taaskohtumine perekond Eineriga

Foto: Lauri Sepp

Heino Einer

Oktoobri algul sai teoks pikk sõit Viimsisse külla perekond Einerile. Ühise eesmärgi nimel võtsime teekonna ette Lauri Sepa, Maie Bratka, Laine Lindvesti ja Keijo Koortiga – igaühel oma roll täita. Hubases korteris olid meid, abjakaid, vastu võtmas rõõmsameelne proua Sinaida ja härrasmees Heino. Enne filmima asumist istusime kohvilauas

ja vahetasime mõtteid nii elust Viimsis kui Abja-Paluojaal. Ka täna on perekond Einer huvitatud sellest, kuidas siinmail elu edeneb. Minu kohtumised Heino Eineri kui Abja kooli endise direktoriga on küll olnud põgusad, kuid heas füüsilises ja vaimses vormis on too mees minu mällu sööbinud juba esimesest kohtumisest.

Praegu hoiab vanahärrat erksa ja teotahetelisena toimetamine suvilas, mille kinnituseks olid laual vaasis oma aiaist pärit krüsantheemid. Pärast ringreisi bussiga Viimsis palus Heino Einer ennast teeotsas maha panna, et paar kilomeetrit jala koduni kõndida. Tänapäevani on ta Estonias ära vaadanud kõik etendused ja jõudumööda ka kunstinäitusi külastanud. Kunstihuvi kinnituseks leidis seintel mitmeid kauneid maale. Endiselt peab vanahärra suurt sõprust raamatutega. Hingelähedased on Heino Einerile hobused, enam küll ei tegele ta kohtunikuna ratsavõistlustel, aga neid vaatajana külastab küll. Ja veel ka 82 - aastasena autoroolis! Korrusmaja ümber kasvas mitu Abjast kaasa toodud tamme ja üks akaatsia, ning siinsamas on merigi, selle tuulisel kaldal jalutasime üheskoos!

Igast väljaõeldud mõttest õhkus palju positiivset, hariduseluga oli kauaaegne direktor täielikult kursis. Kui pisut nurisemiseks läks, siis tänapäeva laste üle, keda kodus ei kasvatata ja töö jäetakse kooli teha. Ja arvutimaailmast ei arvanud vanahärra midagi! Kõlama jäid mõned ajatud mõtted, mida me küll teame, aga vahel unustama kipume! Austada tuleb kolleegi tööd, teise inimesega peab arvestama ja vajadusel teda toetama, koolis peab valitsema ühtsustunne. Kui õpetaja viitsib ja tahab vaeva näha, saab rääkida heast õpetamisest. Tänapäeva kool vajab uusi mõtteid, aga samas ei tohi unustada traditsioone, mis annavad koolile oma näo!

Paar tundi intervjuud tehes kadus linnulennul nii mõtteerksa, elukogenud ja erudeeritud koolijuhiga. Vast sellest päevapoolt saime innustust ka oma soovile nautida hetki Tallinnas, külastades teletorni ning KUMUS kunstinäitust. Tagasisõidul hilisel õhtutul jätkus juttu inimesest, elust ja tema tegemistest mitmeks tunniks. Aitäh Teile, Heino Einer, ilusate hetkede eest Viimsis!

Sirje Renter
Direktor

Koolielu

Foto: Keijo Koort

Õppealajuhataja Tiia Riet

Kuidas Teist sai õppealajuhataja?

Võtsin ettepaneku vastu, sest Abja kool vajab õppealajuhatajat ja mina uusi väljakutseid.

Kas igatsete varasema koormusega matemaatikaõpetaja tööd?

Praegu ma õpetan samu õpilasi, keda eel-

Tubli õppealajuhataja

misel aastalgi, nii et koormus ei ole eriti vähenenud.

Kuidas Te hakkama saate õpetaja ja õppealajuhataja tööga korraga?

Heade kolleegide abiga olen siiani suutnud, aga lõpmatuseni pole nii võimalik ja II poolaastast tuleb mul enam tähelepanu pöörata õppealajuhataja tööle ja oluliselt vähendada tundide mahtu.

Kumb töö on Teile endale meelepärasem?

Olen mõlema valikuga rahul.

Missuguseid probleeme näete Abja Gümnaasiumis?

Viimasel ajal on suureks probleemiks kujunenud interneti keskkonnas anonüümsete kommentaaride kirjutamine, mis tugevalt pingestab õpilaste omavahelisi suhteid. Ei tohi ära unustada, et üksteist peab hoidma, sest kooliajast saadakse ju parimad sõbrad ja kaaslased kogu eluks.

Missugused põhimõtted ja arusaamad on Teil direktoriga? Kas need on alati kooskõlas?

Hariduselus on suured muudatused ja need puudutavad ka meie kooli. Meie ühine eesmärk on hoida kooli jätkusuutlikuna

ja kohana, kus kõigil õpilastel on võimalik areneda oma võimetele vastavalt. Seda saab teha vaid ühtse meeskonnana töötades, vaidlused kuuluvad asja juurde.

Missugused on Teile tulevikuvaated?

Minu vaimusilmas on meie kool jätkuvalt head haridust andev, turvaline ja sõbralik kool, kus on tegusad õpilased ja sõbralikud õpetajad ja kus oleks palju tegevusi ka pärast tundide lõppemist.

Mis on Teile kui õppealajuhataja igapäevane töö?

Õppealajuhataja ülesandeks on tagada koolis normaalne töömeeleolu, et kõik toimiks plaanipäraselt ja vajadusel tuleb ka kiirelt reageerida. Lisaks tuleb hoida pilk peal õpilaste õpitulemustel ja käitumisel.

Mida uut olete õppinud Abja Gümnaasiumi kohta õppealajuhatajana töötades?

Olen siin koolis töötanud üle 25 aasta, nii et suuri üllatusi tulla ei saanud.

Intervjueeris
Karolin Jürise
XI klass

Sudoku

Kuidas lahendada?

SUDOKUL on vaid üks reegel: tühjad kohad tabelis tuleb täita numbritega 1..9 nii, et üheski reas ega veerus ei oleks korduvaid numbreid.

Anekdoovid

Õpetaja: "Mis lauset kasutatakse koolides kõige enam?"

Juku: "Ei tea".

"Väga õige!" ütleb õpetaja.

Juku pinginaaber lööb Jukule käega vastu pead, Ütleb - Headshot. Juku lööb talle raamatuga vastu nägu tagasi, ütleb - Facebook.

Õpetaja: "Juku, mis tõestab, et Maa on ümmargune?"

Juku: "Gloobus, õpetaja."

Naabritädi küsib: „No kuidas siis Jukul koolitunnistus sel aastal oli?“

„Nagu valsirütmis,“ vastab Juku ema.

„Oo! Mida see tähendab?“

„No ikka üks-kaks-kolm, kaks-kaks-kolm ...“

Trikiga küsimused

Kas raudsed närvid võivad rooste minna?

Kas Mustas meres võib punast kala esineda?

Miks on suhkru hind soolane?

Miks ei tohi kohtumispaika muuta?

Miks minnakse ainult omadega rappa aga võõrastega ei minda?

Kas lollidel on tarkusehambad?

Kas kutsumata külaline teab, et teda külla ei oodata?

Inimene põlvneb ahvist, miks tal siis kananahk ihule tuleb?

Millisesse kunstistiili kuuluvad pensionisambad?

3	4		8	2	6		7	1
		8				9		
7	6			9			4	3
	8		1		2		3	
	3						9	
	7		9		4		1	
8	2			4			5	9
		7				3		
4	1		3	8	9		6	2

Mõttekerad

Tarkus on nagu jõgi - mida sügavam ta on, seda vähem häält ta teeb.

Õnnelik on see, kes elab oma saatusega rahul olles.

Naerata ja see paneb inimesed huvi tundma, millest sa mõtled.

Tõeline sõprus on sõlm, mille inglid on sidunud.

Kes tahab õppida, saab seda teha igal pool.

Usalda, aga kontrolli.

Naerata maailmale ja maailm naeratab vastu.

Lihtsuses peitub võlu.

Õnnelikud inimesed on elu mustkunstnikud, igast asjast võlutakse väl- ja ime nimega rõõm ja õnn.

Miski pole võimatu, kui sa seda kujutleda suudad.

Kodanikupäev

26. novembril tähistati Eesti kodanikupäeva. Selle raames tunnustatakse kodanikuamärgiga inimesi, kes on andnud märkimisväärse panuse ühiskonna elu ja kodanikukasvatuse edendamisele. Sellel päeval on saanud traditsiooniks tunnustada vastutustundelisi ja kaasinimeste suhtes hoolivana silma paistnud Eesti kodanikke.

Kodanikupäeval tähistatakse Eesti Vabariigi kodanike dokumenteerimise aastapäeva. Nimelt võttis 26. novembril 1918 Maanõukogu vastu määruse "Eesti demokraatilise vabariigi kodakondsuse kohta", millega loodi esmakordselt juriidilises tähenduses mõiste "Eesti kodanik". Sisuliselt oli tegemist Eesti riigi esimese kodakondsusseadusega. Eestis tähistatakse kodanikupäeva 1998. aastast.

Kultuuriministerium annab igal aastal välja kodanikupäeva ürituste raames aasta

kodaniku aunimetuse. Aunimetuse määramisel lähtub komisjon kindlast motost, mis on seotud aktuaalse teema-aastaga. Selle aasta moto oli „Kodanik loob ja hoiab kultuuripärandit“. Sel aastal sai aasta kodaniku tiitli filoloog, folklorist ja kultuuripärandi aasta saadik Marju Kõivupuu. Kodanikupäeva tähistamise raames andis kultuuriminister Rein Lang Eesti Ajaloomuuseumi Suurgildi saalis Marju Kõivupuule üle Reti Saksa skulptuuri „Ühiskonna õis“.

Kodanikupäeva raames toimus aga üle Eesti ka teisi konkursse. Õpilastel oli võimalus kirjutada arutlus teemal „Kodanik loob ja hoiab kultuuripärandit“. Parimate tööde autorid kutsuti juhendajatega pidulikule vastuvõtule, kus neid tänati ning premeeriti. Samuti kuulutati seal välja „Tagasi kodukoh- ta“ programmi võitjad, kelle vahel jagati sel-

leaastane Domus Dorpatensis stipendium. Parimateks algatusteks nimetati Hristo Neilandi Jõhvi eesti – vene noorte tantsuõistlus Unity Fest, Tauno Terve poolt Prossa järve sildade taastamise ning Annike Tasa vanem õde/ vanem vend programm Viljandi riskilastele ideed.

Sellele vastuvõtule olin kutsutud ka mina koos oma juhendaja Christi Lõhmusega. Minu töö sai Haridus- ja Teadusministeeriumi preemia.

Kodanikupäev on pühendatud Eesti kodanikule, tema õigustele ja kohustustele. Kodanikupäev on pühendatud kõigile Eestis elavatele inimestele. Eesmärgiks on teadvustada kodanikustaatus ja ühtlasi tõsta kodanikuuhkust. See aitab ühes iseseisvuspäeva ja võidupühaga kaasa isamaalisuse ja riikluse hoidmisele Eesti elanikkonna hulgas.

Greete Jaksur
XII klass

Arvamuslugu

Miks tuhmuvad tõelised väärtused?

Tõelised väärtused. Mis on üldse tõelised väärtused? Elementaarne on, et inimene teab kultuurilisi ja inimlikke väärtusi. Need ei ole ilmingimata tõelised väärtused. Vähe-malt igapähe jaoks mitte.

Hinnangud on muutunud kindlasti suurel osal tehnoloogia välgikiire arengu tõttu. Internet on sotsiaalvõrgustik, mis peaks meid muutma sotsiaalsemaks, suhtlevamaks. Aga mis tegelikult toimub: noor istub tehnoloogiat kasutades tunde üksinda. Suhtleb inimestega, loomata kordagi reaalset kontakti ja vestlust. Dialoog, mis luuakse läbi sotsiaalvõrgustiku, ei arenda meis esinemisvõimet, sõnakasutust, arutlemisostkust ega paljut muudki. Inimene saab mõelda oma sõnade üle, neid muuta ja tagasi võtta. Päril elus on öeldu ära öeldud ja seda ei saa kunagi tagasi võtta ega kustutada. Internetis suhtlemine kaotab arusaama sõnade võimu ja jõu üle. Räägin justkui internet, tehnoloogia ja sotsiaalvõrgustikud oleksid halvad asjad. Ei ole! Kindlasti mitte.

Tänu sellele saame luua suhteid ja tutvusi, mis muidu poleks ehk võimalikud. Öeldes, et paljud kübermaailmas loodud suhted on meile kasulikud, võin ehk tunduda omakasupüüdlisena. Võib-olla natukene olengi. Kes meist siis ei seisaks enda huvide ja heaolu

eest. Tänapäeval on harva edukas inimene, kes on aus, tark ja töökas. Palju lihtsam on edu saavutada, kui on vajalikud tutvused.

Väga heaks näiteks on kultuurileht Sirp. Seal-sed töötajad ja toimetajad panustasid omalt-poolt lehte juba aastaid. Siiralt ja südamega. Nägemata ohtu oma töökohale. Kuid ootamatult nad vallandatakse- miks? Ennekõike seepärast, et nad olid liiga tasakaalukad, liiga head ja ausad. Ajasid oma asja ja said selle-ga hästi hakkama. Meie, inimestena, vajame skandaali ja kõmu. Seda Kaur Kender oma tegevusega ka meile pakkus.

Nüüd on mõtlemiskoht. Kas eestlased loevad oma tõeliseks väärtuseks ka puhast emakeelt ja kultuuri? Kui jah, siis ei tohiks Kender küll oma jalga enam selle kultuurilehe toimetusse tõsta. Huvitav, intrigeeriv ja julge sõnakasutusega kirjanik Kaur Kender pakub mõningatele lugejatele palju mõtlemisainet. Kuid kas tema juhtimisel peaks kogu kultuur muutuma selleks, mida saab lugeda ka tema raamatutest ja blogist?

Kultuur peaks olema puhas ja selgesti eristatav kõigest muust. Kultuur peaks olema kvaliteetne ja hariv. Täpselt seda ajaleht Sirp lugejale ka pakkus. Loodetavasti pakub ka tulevikus.

Tõelised väärtused tuhmuvad, sest meil ei

ole enam ühist keelt rääkimiseks. Varem olid inimesed lugenud piiblit, klassikalist kirjandust ja teadsid mütoloogilisi tegelasi. Loominimesed said rääkida lugeja ja kuulajaga, otsesid sõnu kasutamata. Inimene teadis, millest räägitakse ja sai ridade vahele peidetud mõttest aru. Praegu kirjutatakse lugejale kõik sõna-sõnalt ette ja ka siis ei saada aru. Sellest on kahju, sest inimene ei saa areneda, kui ei suuda omandada uut ja tundmatut informatsiooni.

Väärtused mitte ainult ei tuhm, vaid kaovad ajapikku ja seda peab takistama. 21. sajandi inimesed on uskumatult mugavad ja laisad. Puudub vajadus inimeste järele, sest sõber on niikuinii kogu aeg taskus kaasas. Puudub vajadus kultuuri, teatri ja raamatute järele. Need on asendatud filmi, interneti ja kõige muuga.

Loomulikult ei ole kirjutatu üldistus. Mõtteis on vaid äärmuslikud juhtumid. Neid on aga juba liialt palju. Kurb on, et ei nähta enam klassikaliste teoste sügavat mõtet. Parim viis selle parandamiseks on ise kultuuri hinnata ja seda püüda arendada. Seda ma ka teen.

Karolin Jürise
XI klass

Aastaajad eestimaal

Kevad

Linnulaulu täis on maa ja ojad vulisevad ka. Paju-utud tärkavad ja loomakesed ärkavad. Vikerkaared taevas reas ning hirvekestel sarved peas. Hüüdsin täiest väest: „Kevad on käes!”

Suvi

Suvel olin õues, mängisin palli. Ja ujusin tiigis. Siis avastasin alles, et tahaks minna talli. Hobusega emale viisin tuhat kollast õit. See oli puhas võit, sest päike valgustas kõik.

Sügis

Ärkasin üles ja hüüdsin: „Sügis on käes!” Kohe reha kätte püüdsin ja olin rõõmust laes. Siis rääkisin emale: „Sügis on ju kõige ilusam aeg.” Ta küsis: „Miks?” Ning pidin seletama temale. Kuid aeg kadus käest ja jooksin kõigest väest.

Talv

Lumememmed pikas reas, kõigil salmid peas. Jõuluvana seda vajas, sest pöder teda taga ajas. Suur lumeräitsak kukkus ja talv peagi hukkus.

Helena Kook
V klass

Kas e-sigaretid tuleks keelustada?

Viimasel ajal on meediamaastikul juhtpositsiooni võtnud sigarettide temaatikal, sest e-sigaretid on ühiskonnas muutumas tarbe- ja moekaubaks. E-sigaretid on paanikasse ajanud nii tubakatootjad kui ka tarbijad.

Sõna „sigaret“ ei vaja defineerimist. Samuti on kõik teadlikud võimalikest terviseriskidest, mis suitsetamisega kaasnevad.

Terviseriskide vältimiseks on püütud leida uusi alternatiive, mis vähendaksid suitsetamisega seonduvaid ohte. Pika töö tulemusena on lahendus nii-öelda leitud. Teadlased on ületanud mitmesugused raskused ja jõudnud elektroonilise sigaretiini. Praegusel hetkel ei teata päris täpselt, kas e-sigaret on nii ohutu kui väidetakse olevat.

Elektroonilise sigareti ehk e-sigareti puhul on tegemist nüüdisaegse leiutisega, mis on viimasel ajal üha enam populaarsemaks muutumas. Seade koosneb kolmest osast- padrunist, automaiserist ja laadijast. Kõige olulisemaks komponendiks on automaiser, sest see kuumutab padrunis oleva vedeliku aerosooliks, mida kasutaja sisse hingab sarnaselt suitsu tarbimisega. Selle tulemusena peaks saama rahuldatud inimese igapäevane nikotiinivajadus.

Elektroonilise sigareti täitevedelik koosneb tubaka essentsõlidest ja maitseekstraktidest, kuid sarnaselt sigaretiga sisaldab ta nikotiini. Nikotiini puhul on tegemist närvmürgiga, mis on igas koguses kahjulik ning põhjustab sõltuvust.

E-sigaret ei pruugi sisaldada paljusid tava-sigaretile omaseid keemilisi aineid, kuid see-eest sisaldab e-sigaret teisi keemilisi ühendeid, mille pikaajalisem mõju inimorganismile on teadmata.

Praegu valitsev tendents on selline, et ühed teadlased väidavad oma uuringutele tuginedes, et e-sigaretid on ohutud ja ei põhjusta terviseprobleeme ning on palju ohutumad kui tava-sigaretid. Samas on teadlasi, kes sellega jällegi ei nõustu. Seega on raske tõmmata piiri tõe ja vale vahel. Tekib tunne, et olulisem on jääda enda jäikade seisukohtade juurde, kui leida konsensus. Me ei mõtle sellele, et võib olla meil polegi õigus. Me kardame eksida, kuid eksimine on inimlik. Praegusel hetkel ei ole oluline, kes jääb peale, oluline on jõuda tõeni. Sellest lähtuvalt ei tohiks me teha

Foto: Delfi. Eero Vabamägi

põhjapanevaid järeldusi, sest me ei tea täpselt, kas e-sigaretid on kahjulikumad või mitte. Ilmne on, et mingi kindel seisukoht tuleb võtta nii inimestel, riigil kui teadlastel endil, sest segaduse külvamine ei vii meid kuhugi. Senikaua kuni pole esitatud vettpidavaid tõendeid e-sigaretite positiivsest või negatiivsest mõjust, oleks kõige õigem piirata e-sigaretite kasutamist terves riigis.

SA Eesti Tervise Fond koos Eero Merilinnuga, tegi sotsiaalministrile ettepaneku võrdustada e-sigaret tubakatootega, millest tulenevalt keelustatakse toote reklaam, müük ning avalikes kohtades suitsetamine. Samuti kaasneb nikotiinivedeliku maksustamine aktsiisiga.

Tegu on tähtsa ja vajaliku sammuga, sest praegu valitseb olukord, kus alaealised saavad endale igast ostukeskusest soetada e-sigareti ning vajaliku täitevedeliku. Täna-sel päeval on see oluliselt raskendatud, sest nikotiinisaldusega täitevedelike müümist on piiratud. Praegu võime tänavatel ja ühis-sõidukites näha noori, kel e-sigaret suus ning nägu naerul, kuid midagi ette võtta ei saa-puudub seadus, mis seda keelaks.

Kavandatavale ettepanekule on vastulöögi andnud e-sigareti maaletooja Sven Kotke, kes on teinud avalduse, mille kohaselt kaitseb riik sigarettitootjate huve, seades rahva tervise tagaplaanile. Loodud on petit-sioon, mis püüab koguda toetust ettepanekule, mille kohaselt nikotiini sialdusega e-vedelik kuni 18mg/ml oleks Eestis vaba-müügikaup.

Siinkohal pole tegu kindlasti riigi sooviga kaitsa sigarettitootjate huve, vaid rahva tervist. Seega on vale Eesti riiki nimetada *nann*

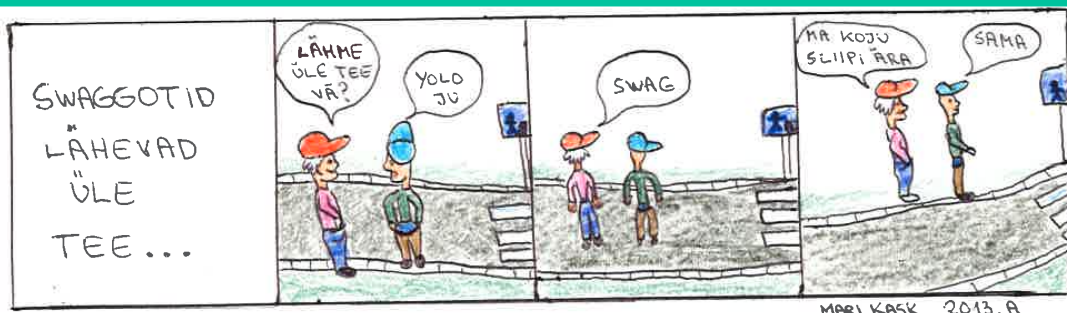
nystate'ks, sest riigi põhiseaduslik kohustus on kaitsta oma riigi kodanike tervist. Nikotiinisaldusega täiteballoonidele ei rakendata aktsiisimaksu selleks, et suurendada riigikassat, vaid hoopis seetõttu, et säästa inimeste tervist, kuid praegusel hetkel inimesed sellest aru ei saa.

Interneti avarustest võib leida mitmesuguseid kodulehti, kus tuuakse välja e-sigaretite plussid tava-sigaretite ees, kuid puudusi välja ei tooda. Kas e-sigaretite näol on tegemist, tootega, millel polegi puudusi? Seda ma uskuda ei taha, kuid mingeid kindlaid tõendeid selle kohta pole, seega konkreetset seisukohta on siinkohal raske võtta.

Põhiliste eelistena tuuakse välja, et e-sigaretid on tubakavabad, ei riku ümbritsevate inimeste tervist, samuti ei teki ebameeldivat suitsuhaisu ning on lubatud enamikes avalikes kohtades. Ilmne on see, et puudusi leidub sellelgi seadmel. Nimelt mainisin eespool, et nikotiin on närvmürk, mis soodustab sõltuvuse teket ja ei saa välistada, et noored asuvad hiljem tava-sigaretite juurde ning selle tulemusena suureneb oht haigestuda südame-, veresoone- ja kopsuhaigustesse. Reguleerimise puudumine loob selleks soodsa pinnase- suitsetamine muutub sotsiaalse käitumise lahutamatuks osaks ja selle tulemina võime näha tossutavaid noorukeid iga kaubamaja ees.

Kui arvestada praegust olukorda, siis kõige õigem oleks e-sigaretid illegaalseks muuta seni, kuni selgub, milline on toote mõju inimesele, sest praegu valitseb olukord, kus me nagu teame midagi ja samas ei tea ka.

Mario Kekišev
Tallinna Ülikool

Kirjanikud koolis

Käib aimamatut rada armastus
ja ometi näib viibivat ta vaim
peaegu kõiges, mida puudutad...
(Doris Kareva)

7. novembril oli Abja Gümnaasiumis kirjanduslik neljapäev. Seda ei juutu sageli, et kooli külastab neli kirjanikku- Doris Kareva, Jürgen Rooste, Eda Ahi ja Peeter Helme. Kirjanduslikule tuurile aitas kaasa Kirjanike Liit, et loomeinimesed saaks rääkida kirjandusest ja tutvustada oma uudisloomingut.

11. klassi õpilased lugesid mõtteteri Doris Kareva ja Jürgen Rooste raamatust „Elutants“. Teoses on 24 tegelast ning nad annavad aimu tänapäeva kiirest elutempot. Luule-raamatut kaunistavad halli sõduriteki tikandid. Selle tarvitatud teki andsid sõjaväelased Anne-Reet Põllule magamiseks külmas barakis Saksamaal. Tekk oli hall ja ilmetu. Anne-Reet korjas kokku värvilisi niite ja lõngu ning tikkis erinevaid rahvusmotive tekile. Naine lõpetas oma suure käsitöö Vancouveris 1964. aastal, sest kogu tekk oli õmblustega täidetud. Praegu on tekk Eesti Rahva Muuseumis hoiul.

Pilkupüüdvat ja tähendusega raamatut luuletajate autogrammidega oli samas võimalik osta.

Jürgen Rooste ja Doris Kareva koostöö algas 1990ndatel aastatel. Rooste viis oma käsikirjad Sirbi toimetusse, kus töötas Kareva. Peagi sai ta kutse tulla oma autorieksemplari kirjastusse järele.

70-ndate lõpp oli luulevaene aeg. Ometi debüteeris just siis Doris Kareva „Päevapiltidega“.

Doris Kareva, Jürgen Rooste, Eda Ahi, Peeter Helme

Nüüdseks on tal ilmunud üle kümne luulekogu. Üks gümnaasiumipoiss ütles pärast kirjandushommikut: „Teile, õpetaja, andis see kindlasti palju!“

Meie põlvkonnale on Doris Kareva õrn ja habras, religiooselt andumuslik luule olnud tõesti tähenduslik.

Kareva on tuntud ka tõlgina (õppis ülikoolis inglise filoloogiat). Meile esitas ta tõlkeid ühelt idamaiselt luuletajalt 13. sajandist.

23-aastane Eda Ahi on lõpetanud Tallinna Ülikooli romaani keelte ja kultuuri alal. Koolitundides meeldis talle luuletusi kirjutada.

2012. aastal pälvis Eda Ahi Betti Alveri nimelise kirjandusauhinna luulekogu „Maskiball“ eest kui andekas uustulnuk.

Eda Ahile meeldib märgata väikseid kokkusattumusi, mis elus juhtuvad. Ta kirjutab luuletusi igas kohas igal ajal, eriti pikkadel bussisõitudel.

Kirjanik ja ajakirjanik Peeter Helme luges katkendeid ulmeromaanist „Sofia“ ja „September“.

Keskkooli lõpetamise ajal oli isa teda sun-

dinud oma toas õppima. Peeter luges läbi kõik ulme- ja muud raamatud, mis ta riiuileit leidis, ja nii saigi temast kirjanik.

Doris Kareva käis algkoolis pea iga päev raamatukogus. Arvata on, et ta loeb ka praegu iga päev.

Lugemise tähtsust rõhutas kõige entusiastlikum esineja Jürgen Rooste-Maalehe kultuuritoimetaja. Rooste luuletustes kõlas naljakalt ja groteskselt sõnum: kui tahad saada targaks, ära passi arvutis päevade viisi, vaid loe raamatuid. Kiideti ka Abja raamatupoodi.

Abja kooli direktor Sirje Renter sõnas, et üritus oli väga hariv.

Noor lugeja, kui see kirjandushommik Sind natukenegi puudutas, pani mõtlema, või meeldis Sulle 7. klassi õpilase Eliisa Raali klaveril esitatud pala „Ave Maria“, siis oleme meie, kirjandusõpetajad, rahul.

Siiri Meidla
Silvia Mälksoo

Mina ja loodus

Tänavu toimus juba kolmandat korda Jaan Rannapi nimeline omaloominguvõistlus teemal „Mina ja loodus“. Kirjutada võis looduse lummavast ilust, oma suhtest loodusega ja unustamatutest hetkedest selles, loodusest kui inspiratsiooniallikast ja muremõtete leevendajast. Novembri lõpuks oli žürii parimad kirjutajad välja selgitanud.

Autasustamine toimus tänavu Abja Gümnaasiumi aulas. Enne advendiaja mõtisklusi sai sõna Abja Raamatukogu juhataja Ingrid Porkanen. Selgusid parimad kirjutajad vanuseastmeti. Võistlusele laekus ka neli täiskasvanute tööd.

Siiri Meidla

1.- 4. klass
Mia-Brigitta Kommer
Erik Raagmets
Johanna Järve

5.- 6. klass
Karmen Kask
Helena Kook
Helari Tehver

7.- 9. klass
Merike Voss
Eliisa Raal
Kelli Välba

Gümnaasium
Merilin Must
Karolin Jürise
Eliise Raidlepp

Täiskasvanud
Meelis Sõerd
Marje Kaaremaa
Sirje Renter
Silvia Mälksoo

Agu Sihvka preemia pälvis
tänavu abiturient
Kelly Orgusaar

Meie õpetajad

Kairi Kaldoja

Merili Raud
IX klass

Tiia Riet

Jüri Ojamaa

Kelleks tahan saada?

- II klass

Karl

Ma tahaksin kopajuhiks saada. See meeldib mulle kogu südamest. Siis saan sõita kopaga ja see on nii lahe. Selle pärast siis saan tööd. Miks ma tahan selleks saada. Selle pärast, et minu isa töötab ka kopaga tööl ja mulle ka see meeldib. Seal tuleb kaevata. 20 eurot suur palk on.

Norman

Agendiks.

Sest tahan saada maailmas ringi rännata. Sest saab politseis käia. Sest ma saan teistel maadel käia. Koolides õpin.

Sandra

Mina tahan saada kunstnikuks. Mulle meeldib maalida, sellepärast tahan saada kunstnikuks. Ma pean tegema maale. Ma tahan teha imelisi ja kuulsaid maale. Ma pean saama Kunstiakaademia eksami läbitud, siis saan hakata õppima.

Kristofer

Mina tahan saada tuletõrjajaks. Selle pärast, et lihtsalt meeldib päästa inimesi ja kustutada maju. Mulle meeldib see amet lihtsalt. Ma pean mitmes koolis ära käima.

Urmo

Mina tahan saada politseinikuks. Mulle meeldib see amet. Pean pätte kinni püüdma. Ma pean valvama. Pean koolides käima.

Kerli

Tahan saada kunstnikuks, sest ma tahan pilte teha, joonistada asju, mida inimesed tahavad, sest ma tahan loomi teha ja asju. Pean ennem õppima joonistama.

Kerttu

Mina tahan saada poemüüjaks. Sellepärast, et mul on selleks huvi, ma pean müüma asju. Sellepärast, et mulle meelbib see sellepärast, et saab müüa asju.

Lisette

Kelleks tahan saada? Loomaarstiks. Miks ma tahan saada? Sellepärast, et mulle meeldib see töö. Seal aidatakse loomi.

Hendrik

Mina tahan saada bussijuhiks. Mina tahan sellepärast bussijuhiks saada, et mulle meeldib liine sõita. Mina pean selleks tööks käima koolis. Mulle meeldib see amet, sellepärast, et sõidan bussiga. Mina saan selle ameti nii, et pean läbima kursused.

Evert

Politseinikuks. Sellepärast, et ma saan siis kiirust mõõta. Sest ma päästan mõnede inimeste elud. Siis ma pean ülikoolis käima ja paljudes teistes koolides.

Ronja-Lisette

Ma tahan saada juhatajaks. Ma tahan sellepärast juhatajaks saada, et seal saab head raha. Ma täidan oma asju ja see on tore. Ma pean hästi palju õppima.

Kokku kogus
Gerit Põllumäe
X klass

Annely Piik

Hendrik Hallik
II klass

Tantsuline teispäev

3. detsembril toimus Abja Gümnaasiumis viienda tunni ajal tantsude ja liikumiskavade konkurs. Kohale oli ka kutsutud žürii, kes hindas kõiki esitusi.

Konkursi avas õpetajate tore etteaste, kus igaüks etendas erinevat spordiala. Järgmisena astusid lavale 5.-6. klassi õpilased, kes tegid „Nukukeste“ tantsu, laval seisis ka paar poissi, kelle olemasolu oli seal arusaamatu.

Lava kuulus seitsmenda klassi tüdrukutele, kel olid peas talvemütsid. Järgnevalt esitasid oma kava 8.-9. klassi õpilased, mille meloodiaks valiti laul, mis lõi mõnusa jõulumeeleolu. Järg oligi nüüd 10. klassi tüdrukutel, kes esitasid koreograafiliselt raskeima kava. Tantsukavad lõpetas 8. klassi poiste lustakas „Väikeste luikede tants,“ mis sai kõige vaatamängulisema etenuse tiitli.

Järgmisel päeval anti kõikidele klassidele tänukiri, millel olid erinevad kategooriad, olgu siis tegu parima koreograafilise või parima jõuluteemalise etteastega. Autasustati ka iga klassi parimat tantsijat: Diana (10.klass), Grethel (9.klass), Keiro (8.klass), Eliisa (7.klass) ja Heliis (5.klass)

Minu arvates oli üks tore üritus, kuid järgnevatel aastatel võiksid osa võtta ikka kõikide klasside õpilased ning laval tahaks näha ka rohkem poisse!

Katriin Allik
X klass

Foto: Keijo Koort

X klassi kava

Foto: Keijo Koort

VIII klassi "Väikesed luiged"

Õpetajate päev Abja koolis

5.oktoobril tähistati Abja Gümnaasiumis traditsioonilist õpetajate päeva. Hommik algas kogunemisega aulas, kus tutvustati „uusi“ õpetajaid ning direktor andis juhtimise üle 12.klassi kätte. Võimu tähistav võti anti uue direktori Birgit Karu kätte ning tal oli ülesandeks leida üles üks, mille too võti avab. Edasi mindi õpilastega tundidesse oma uut kohustust täitma- õppimise asemel õpetama. Kokku oli neli 30-minutilist tundi.

Silmapaistvamaks õpetajaks osutus Karl Tiit, kes kehastas kehalise kasvatuse õpetajat Mari Kahu ja elas rolli kõige paremini sisse. Pärast neljatunnilist õpetamist, manitsemist ja korralekutsumist toimus aktus. Aktusel esitati nii laule kui ka luuletusi. Õpetajatele

jagati tänutäheks lillekimpe. Eelneval päeval oli korraldatud küsitlus õpilaste seas, valimaks lemmik- õpetajad. Kõige hoolivama õpetaja tiitli pälvis Elen Raba, kõige naeratavama Karin Sepp, kõige sportlikuma Linda Menning, kõige stilsema Christi Lõhmus ja kõige noortesõbralikuma Kadi Kask.

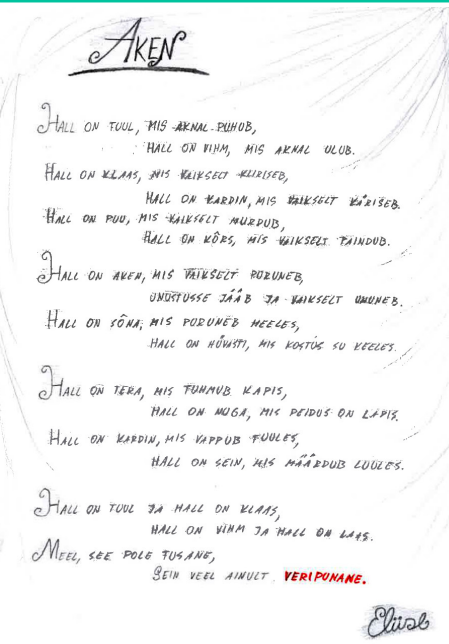
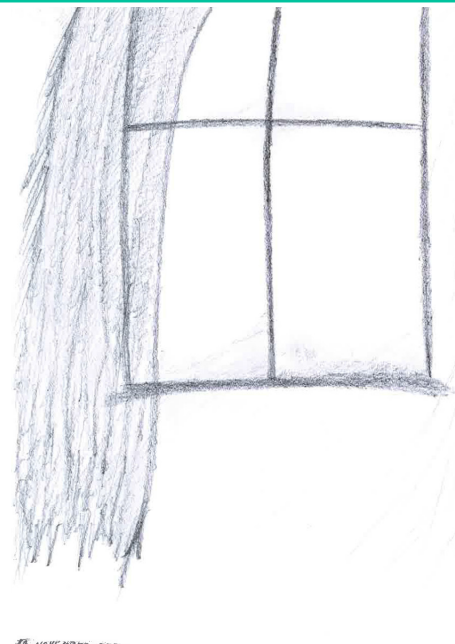
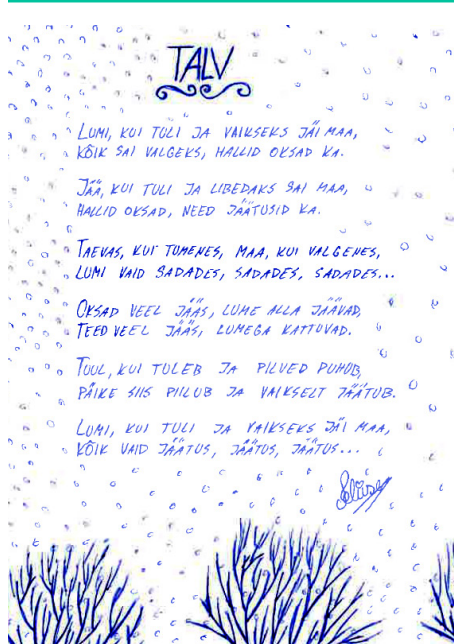
Toimus võimu tagasiandmine ning direktorid pidasid kõne. Aktuse lõpetas ühislaul „Minu õpetaja“, mil kõik õpilased tõusid püsti ja laulsid oma õpetajatele. Päev lõppes kringlisõõmisega koos endiste, praeguste ja noorte õpetajatega.

Paulina Järve
XII klass

Foto: Laine Lindvest

Noored õpetajad vestlushoos

Abja Gümnaasiumi õpilasreeglid

- Tunni alguses peavad õppevahendid laual olema.
- Tunni ajal ei tohi süüa!
- Ei tohi tooliga kõõluda!
- Õppevahendid peavad alati kaasas olema.
- **Õ p e t a j a** lõpetab tunni!
- Enne klassist lahkumist vaata oma laua ümbrus üle, et see oleks puhas.
- Ei kasuta mobiili ega pleierit õppetundide ajal.
- Tunnis kuuln tähelepanelikult ja teen tööd kaasa.
- Õpetajaid teietan.
- Ma ei sega tundi, ei näri tunni ajal nätsu.
- Kui klassi siseneb õpetaja või direktor, siis tõusen püsti.
- Kannan koolis vahetusjalanõusid.
- Hoian kooli vara, ei löhu ega määri seda.
- Käin iga päev koolis, ei hiline tundi.
- Täidan kooli kodukorda.
- Austan kõiki kooli töötajaid ja kaasõpilasi.
- Hoian loodust ja kooli ümbrust.

Mõistetavaks kirjutanud
Jessica Volkova
X klass

Kiitus

Avaldame kiitust rahvastepalli võistkonnale, kes saavutas Viljandimaa suurte koolide 4.-5. klasside poiste rahvastepalli esivõistlusel 3. koha:

Eric Ilsen, 4. kl
Jako Jänes, 4. kl
Martin Manakin, 5. kl
Erik Raagmets, 4. kl
Robert Reimann, 4. kl
Egert Soa, 4. kl
Kuldar Sperling, 4. kl
Kaspar Teorein, 4. kl

Avaldame kiitust tublidele neidudele Viljandimaa koolide vahelisel võrkpalli turniiril saavutatud teise koha eest. Võistkonda kuulusid:

Krete Allik
Katriin Allik – parim mängija
Mari Kask
Mare Maalmeister
Ly Metsaroon
Cristina Aduson
Birgit Karu
Juhendaja Mari Kahu

5. novembril toimus meie koolis Lõuna – Mulgimaa nelja kooli (Halliste põhikool, August Kitzbergi nimeline Gümnaasium, Mõisaküla põhikool, Abja Gümnaasium) matemaatikavõistlus MULGI PÄHKEL.

Kiitus meie kooli tublidele õpilastele, kes tulid auhinnalistele kohtadele:

I koht
Ottomar Raidlepp, 7.kl
Mattias Ots, 9.kl
II koht
Romet Gregory Subi, 4.kl
Kuldar Kask, 6.kl
Kirke Kask, 7.kl
III koht
Jako Jänes, 4kl
Helari Tehver, 6.kl
Martin Raidlepp, 8.kl

Viljandi maakonna koolide jooksukrossil 10.-12. kl poiste arvestuses 1. koht:
Silver Kask, 10. kl

Avaldame kiitust Koidulauliku konkursil II koha saavutanud õpilasele **Meeliann Kosk**.

Avaldame kiitust Pärnumaa koolide lahtistel võistkondlikel meistrivõistlustel I koha saavutanud Abja Gümnaasiumi võistkonnale, koosseisus: **Oskar Raidlepp, Martin Raidlepp, Ottomar Raidlepp, Eliise Raidlepp**.

Avaldame kiitust Kultuuriministeeriumi ja Kodanikuhariduse programmi MINU RIIK poolt kodanikupäevaks 2013 väljakuulutatud XII esseekonkursi "Kodanik loob ja hoiab kultuuripärandit" ergutusauhinnaga pärjatud **Greete Jaksurile**.

Avaldame kiitust rahvastepalli võistkonnale, kes saavutas Eesti Koolispordi Liidu poolt korraldatud Dumle 4.-5. kl rahvastepallivõistlustel 2. koha ja Viljandimaa suurte koolide 4.-5. klasside tütarlaste rahvastepalli esivõistlusel 2. koha:

Johanna Järve, 4. kl
Karmen Kask, 5. kl
Helena kook, 5. kl
Marianne Liis Oissar, 4. kl
Maarja Peterson, 4. kl
Kaisa Raagmets, 4. kl
Kaili Saar, 5. kl
Eva Rahel Viitas, 4. kl

Luuleõhtu küünlavalgel

18. novembril 2013. aastal tähistati Abja Gümnaasiumis luuletajate sünnipäevi: Marie Under - 130, Lydia Koidula - 170 ja Doris Karva - 55.

Luulesõbrad kogunesid õpetajate tuppa paar tundi peale koolipäeva lõppu. Kirjanduse õpetajad olid ette valmistanud ruumi, asetanud tooli ringi, süüdanud mõned küünlad laual ja toonud vaatamiseks käsitletavate luuletajate raamatud.

Kogunemisel tutvustati luuletajaid, räägiti nende elust ja loomingust. Põhiosa koosnes õpilaste esitlustest. Luuletusi kandsid ette gümnaasiumi õpilased. Kümneks klassist esinesid Kristina, Diana, Jessica, Kevin, Krete ja Katriin. Üheteistkümnendat klassi esindasid Gete, Karolin, Mari, Jorma ja Ly ning lõpuklassist lugesid luuletusi Kelly, Aile, Greete, Janne, Andra ja Paulina. Esinesid ka õpetaja Silvia Mälksoo ja Siiri Meidla ning direktor Sirje Renter.

Foto: Kelly Orgusaar

Õhtul keskenduti armastus- ja loodusluulele, kuid loeti ka mõtteluulet. Lõpetuseks pakuti teed ja küpsiseid ning kõneldi omavahel ka teistest loomeinimestest.

Eliise Raidlepp
Karolin Jürise
XI klass